

SREDI NOČI

Jože Udovič

Prihajaš v potemnelo spanje,
dotikaš se mojih mračnih podob,
prosojna roka,
razsvetljuješ jih s svetlobo
nekdanjih,
čistih juter.

Gibka roka, ptica s perutnicami iz mladih želja,
iz noči hitiš v daljave mojega življenja
in na skrivnih tratah mladosti
nabiraš modro lunino roso
in drobce razbitega sonca.

Tleče glasove
siplješ v nočni hlad,
v zarašlem grmovju let
iščeš gnezda pozabljenih pesmi.

Če v sanjah zakričijo
prestrašene oči,
se potopiš v mlečno jutranjo luč
in z njo poškropiš šepetanje
žejnih ust.

Blaga roka, lahka ptica sredi mojih noči,
dotaknila si se
oblakov, strmeče žalosti, sanj,
skozi pokrajino pustega jutra
se vračaš v deželo
tam za davnimi vetrovi,
kjer so iz mladih,
nadme nagnjenih prsi
na vroče ustnice padali
beli listi jasmína.